

—Uy, uy, uy; ¿que durará gayre? Si no sabeu dir res mes ja s' en podeu entornar al llit que aixó...

—Es la lluna. Ja ho podeu ben dir. Tan sabem com sabiam, de resultas de lo que 'ns dihuen aquestos sabis de una academia ahont se «limpia, fija y da esplendor com en la botiga de llimpia-botas del Canonge». Deixemnos de camándulas y tota vegada que habeu mostrat desitjos de saber alguna cosa sobre 'l Carnestoltas, vaig á esmentarvos alguna cosa de las cuatro apuntacions que tinch fetas. Avans que tot, ¿de que vé 'l nom de Carnaval? Covarrubias—un home que verdaderament sabia molts cosas—diu que significa abstinencia de carns y alega una pila de rahons per probarho; mes, altres com Menage, crehuen que ve del italiá *carnavale*; hi ha qui, com Du-Cange, ho fa derivar enginyosament de *carn-á-val* perquè en aquet temps la carn se 'n va pera ser substituïda per las privacions de Cuaresma; altres volen que vinga del llatí *caro*, *carnis*, carn y *vale*, adeu, ó siga temps en que 's dona l' adeu á la carn, es á dir, la cuestió del origen etimologic es ja un assumpto endemoniat. Per forsa aixó del Carnaval ha d' esser obra del mal esperit!

-- Oh, y tal. Aixís es que com lo mal esperit desde que 'l mon es mon ne deu haber fet sempre tantas com ha pogut...

—D' aquí que aquesta bojería que anyalment se presenta 'n los homes es antiquisima. Embolcallada entre las sombras del paganisme, ja la trobem establerta en forma de *cherrubs* entre 'ls egipcis; de *Phurim* entre 'ls juheus; de bacanals entre 'ls grechs; de saturnals y lupercats en formas en distintas épocas del any, en aquestos y molts altres pobles. Es aixís mateix una malaltía crónica de la humanitat lo disfressarse en determinadas épocas del any, com nos ho dona á comprendre aquell llibre tan sabi de la antigüetat, lo Deuteronomi, ahont se mana que «La dona no 's vesteixi d' home, ni l' home de dona perquè tal cosa ha d'esser abominable devant de Deu», y de molt menos gust que las dels hebreus, eran las aficions carnavalescas de nostres revesabis, consistentes en disfressarse ab la figura de determinats animals y lo pitjor es que obraban com á tals recurrent camps y carrers cometent mil barbaritats, Lo Bisbe de Barcelona, y Sant Pacia escrigué molt